

עת"א 15796/03/16 - סולטן סואעד נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 15796-03-16 סואעד(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר:
נגד
המשיבים:
1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר המבקש להורות על שילובו בסבב חופשות.

נימוקי העתירה

בקשתו של העותר להשתלב בסבב חופשות נדחתה. העותר קיבל הודעה כי בקשתו נדחתה משום שהוא נמצא רק בתחילת דרכו הטיפולית, יתרת מאסרו ארוכה וקיים מידע בדבר סכסוך עם משפחת הקרבן. העותר פנה בבקשה לקבל נימוקים מפורטים יותר אולם בקשתו לא נענתה.

העותר טוען כי הוא אסיר חיובי לכל הדעות, משולב באגף נס - מתקדמים ועבר עד כה כשרת דרך טיפולית ומשמעותית כולל: שליטה בכעסים, כישורי חיים, קבוצת אדלר לאבהות, תקשורת מקרבת, קורס עבודה, למד במסגרת תיכון. מזה 9 חודשים הוא משולב בפרויקט "מאסרים ממושכים". אחיו יצא לחופשה ושותפו שוחרר שחרור מוקדם.

העותר טוען נגד עו"ס השב"כ כי בשל העובדה שהוא הגיש בקשה לחופשה ללא תיאום מראש אתה, היא הודיעה לו כי רשמה חוות דעת "בהתאם". חוות הדעת ניתנה משיקולים לא ענייניים.

ב"כ העותר מבקש להורות על שילובו של העותר בסבב חופשות, להורות להגיש פרפרזות ומועדים לגבי כל ידיעה וידיעה, להציג לו פרוטוקולים של ועדת המסוכנות וההחלטה, וכן לזמן את העו"ס הסוציאלי.

דין

לפני דיון בסעד העיקרי אותו מבקש העותר, אני קובע כי אין בסיס, בנסיבות המקרה, להורות על זימונה של העו"ס

לדיון.

בית המשפט המנהלי הדין בעתירה איננו אמור לשמוע, ככלל, ראיות. עמדתם של הגורמים הרלוונטיים מוצגת בידי ב"כ המשיבה בכתב התשובה ובדיון. מה גם שמדובר בטענה סתמית לפיה חוות הדעת הוכנה "בהתאם".

אני דוחה גם את הבקשה לקבלת הפרוטוקולים של ועדת המסוכנות. המדובר במסמכים פנימיים, שלעותר אין זכות קנויה לעיין בהם ובאשר לפרפרזות, ניתנו די פרטים העונים להגדרת "הפרפרזה" כפי שנקבע בפסיקה המנחה של בית המשפט העליון.

נתוני העונש והמאסר.

העותר הינו אסיר פלילי המרצה עונש מאסר של 12 שנה בגין עבירות של הריגה, נשיאת נשק שלא כדין, איומים, חבלה חמורה ויריות מנשק חם באזור מגורים וסיים לרצות 1/4 מתקופת מאסרו, ביום 5.8.2015. מועד סיום ריצוי העונש 5.8.2024. מסווג בקטגוריה ב/1.

תגובת המשיבה

המשיבה מפנה להתייחסות מעודכנת ומפורטת של מ"מ ראש תחום טיפול בכלא שיטה, וסבורה שהוא מדבר בעד עצמו. הגורם הטיפולי מצוין כי אמנם העותר נמצא במסגרת טיפולית אינטנסיבית, משתף פעולה עם גורמי הטיפול אך הוא זקוק להמשך טיפול במסגרת בה הוא שוהה לצורך הפחתה במסוכנות ליציאה לחופשה. ההתרשמות היא כי קיימת מסוכנות ביציאתו לחופשה, איננו מומלץ לצאת לחופשה ראשונה.

גורמי מודיעין בשב"ס מפנים למידע מודיעיני המצביע על סכסוך דמים בין משפחת הקרבן לבין משפחת העותר. קיימת מסוכנות מצד העותר לסביבה וגם מסוכנות כלפי העותר מחשש לנקמת דם. על כן מתנגדים גורמי המודיעין לצאתו לחופשה.

בהתחשב בקטגוריה אליה סווג העותר ב/1 יציאתו של העותר מותנית בקבלת תגובת משטרת ישראל ובתנאים שיקבעו, אישור ותנאים אלה נדרשים שוב ושוב לגבי כל חופשה.

משטרת ישראל מתנגדת ליציאתו של העותר לחופשה.

קיימות נקודות זכות למבקש, שיש לקחתן בחשבון, נקודות זכות אשר גם הגורמים המטפלים נתנו להם ביטוי, השתתפותו האינטנסיבית בטיפולים, היותו אסיר תומך, השתתפותו בתכניות שונות. יחד עם זאת חוששני כי אין באלה לאיין את המסוכנות הטמונה במבקש וודאי לא את המסוכנות כלפיו. על כן למרבה הצער אין נפקות לאותן נקודות ציון לעניין מתן חופשות לעת הזאת.

אין ספק כי בראש סדר החשיבות בשיקולים, עומדת שאלת המסוכנות הצפויה מהעותר וכלפיו, משום שכאשר מדובר בפריבילגיה המתנגשת עם ערכים של חיים ושלמות הגוף, שיקולים בעד מתן פריבילגיה נסוגים מול ערכים אלה וערכים חברתיים אחרים החשובים יותר מבחינת סדר הקדימות.

עיינתי במידעים החסויים.

ממסומן ט/1428864 (1597427) ניתן להתרשם מהיקף הסכסוכים שיש לעותר בעקבות אירוע ההריגה בו הורשע. מידע זה קיבל חיזוק ועדכון ממידע נוסף (מס' 1790787).

כפי שנקבע כי לא נדרש מידע מודיעיני חדש לדחיית בקשה לחופשה, העובדה כי החשש הנשקף לשלום הציבור קיים מזה זמן, אין בה, בהכרח, כדי לשלול את תוקפו ומשך הזמן לתקופת המידע הוא תלוי הנסיבות הקונקרטיות של כל אסיר (ראה דברי כב' השופט מזוז ברע"ב 438/15 ופסקי הדין המצוטטים שם).

השב"ס, כרשות מנהלית, איננו כפוף לדיני הראיות הרגילים כי אם לכלל "הראיה המנהלית", לפיו רשאית רשות מנהלית לקבל כל ראיה שאדם סביר היה רואה אותה כבעלת ערך הוכחתי והיה סומך עליה (בגץ 9993/03).

על פי הוראות פקנ"צ החופשות 04.40.00 "מידע מודיעיני" מוגדר כ- מידע מודיעיני מהימן מהשב"ס או מהמשטרה או מכל גורם מודיעיני אחר אודות האסיר שנתקבל במהלך תקופת מאסרו, ואשר יש בו להצביע על מסוכנותו של האסיר לשלם הציבור או לביטחון המדינה או להמשך עיסוקו בפלילים.

עיינתי גם בעמדת המשטרה המצביעה על כך שהעותר הינו דמות **מרכזית** בסכסוך בין שתי המשפחות וכי יציאתו לחופשות עלולה להוביל להסלמה בעת הנוכחית ועל כן המשטרה מתנגדת .

באשר לשוני בעמדת המשיבכלפי העותר לעומת העמדה שנקט המשיב לגבי אחיו של הותר, מצינת המשטרה כי אין להשוות בין חלקו ומידת מעורבותו של העותר לעומת אחיו שעליו נגזר עונש של שנה ושלושה חודשים בלבד לעומת העותר המרצה מאסר של 12 שנה. שונה היא מידת מסוכנותו של אחיו של העותר שמעורבותו בסכסוך הייתה שולית "יחסית" לעותר, לכן העמדה השונה שנקטה ביחס לשני האחים.

המשטרה עשתה הערכה מעודכנת ביום 1.3.16 ממנה עולה, כי למרות הסולחה בין שתי החמולות קיים מתח ביניהן היכול להתלקח מיידית אם האסיר יצא לחופשה. עוד צוין, חלק מבני משפחתו של העותר גורשו מהכפר ובתיים נותרו ריקים בעקבות הירי שביצע העותר וההריגה.

חוות הדעת המשטרית גובשה לאחר התייעצות עם יחידת השטח.

לאור עמדתו של הגורם הממליץ המוסמך, נראה לי כי החלטת המשיבה עומדת במבחן התקינות המנהלית והסבירות ואין כל מקום להתערב בה.

לפיכך, העתירה נדחית.

ניתנה היום, י"ח אייר תשע"ו, 26 מאי 2016, בהעדר הצדדים.